

Sygn. akt II Cz 879/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku T. Z.

z udziałem Z. Z.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny w Nakle nad Notecią z dnia 2 września 20, sygn. akt V Ns 27/13

postanawia:

1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską w dacie zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny w Nakle nad Notecią w sprawie V Ns 27/13 w ten sposób, iż w miejsce roku „2011” wpisać „2013”,
2. oddalić zażalenie.

sygn. akt: II Cz 879/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2013 r. Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny w Nakle nad Notecią w sprawie V Ns 27/13 oddalił wniosek wnioskodawcy o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawca w oświadczeniu majątkowym wskazał jedynie dochody w postaci emerytury w wysokości 1026 zł, a nie podał kwoty 68.612,25 zł, którą uzyskał ze sprzedaży nieruchomości. W ocenie Sądu I instancji fakt, że wnioskodawca kwotę tę przeznaczył, według jego oświadczenia, na spłatę zadłużenia oraz remont domu i budynku gospodarczego, nie dają podstaw do zwolnienia od kosztów sądowych, albowiem winien on przygotować się na ewentualne koszty sądowe w tej sprawie.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez wnioskodawcę, który wskazał, że Sąd winien oceniać aktualną sytuację majątkową T. Z., a nie jego stan majątkowy sprzed złożenia wniosku. W związku z tym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją wyjątkową, bowiem intencją ustawodawcy było to, aby traktowano ją jako wyjątek od zasady samofinansowania przez strony procesu lub postępowania nieprocesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.09.1984, II Cz 104/84, nie publikowane). Zwolnienie od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc Państwa dla osób, które z uwagi na ich sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa.

W ocenie Sądu II instancji, wnioskodawca składając wniosek o podział majątku wspólnego, jak i w trakcie trwania tego postępowania, winien liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych, więc wchodząc w posiadanie kwoty ponad 68.000 zł powinien część z niej zabezpieczyć na poczet ewentualnych kosztów sądowych. Niewątpliwie wydatki na remont domu, a tym bardziej budynku gospodarczego, nie mają pierwszeństwa przed kosztami sądowymi. Skarb Państwa nie powinien być obciążany kosztami sądowymi strony, która posiadając znaczne zasoby pieniężne przeznacza je na podwyższenie standardu nieruchomości (do czego przyczynia się remont), a nie zabezpiecza swoich interesów w postaci prowadzonego postępowania o podział majątku wspólnego.

Poza tym należy wskazać, iż wnioskodawca złożył jedynie oświadczenie o przeznaczeniu uzyskanej kwoty ze sprzedaży nieruchomości, a w żaden sposób nie wykazał jej wydatkowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oddalił zażalenie jako niezasadne.